

CONCURS DIDACTICOLITE

- Mama, què és això?
- És un dibuix. T'agrada?
- Sii. Però perquè hi ha tantes coses?
- Si que n'hi ha de coses, però si t'hi fixes, només hi veuràs una. Mira, digue'm què és el primer que hi veus, el dibuix que més et crida l'atenció....
- Mmmmmm, mmmmm, el quadradet groc amb un papa, una mama i un nen.
- És curiós, a mi, també em sembla que és el primer que veig. És una *família*. I què és el que fan les famílies?
- S'estimen, juguen, parlen, ballen, mengen...
- És cert i tots plegats aprenem els uns dels altres. Quan tu vas néixer vam cuidar de tu, però alhora el papa i jo vam haver d'aprendre. I eres tu qui ens ensenyaves. Amb la teva manera de ser ens vas donar il·lusions i força per començar amb tu un camí que no acabarà mai.
- Siii, aquí també hi ha un *camí* i un *trenet* i també hi ha unes *mntanyes*.
- Ho veus, ja estàs descobrint noves coses al dibuix. També hi ha un ∞ , aquest vuit significa que el camí es infinit, que sempre estem en marxa d'aquest trenet, que mai sabem quines coses vindran però com que el viatge el fem junts no hi ha res que no puguem resoldre.
- Ja, però i si hi ha un problema?
- Què t'ho fa pensar que hi haurà problemes?
- Doncs, aquesta *destral* d'aquí d'alt? Em sembla que hi haurà perills.
- Sempre hi ha perills, però no cal que siguin d'aquest de fer-se sang. De vegades el perill està en no voler canviar les coses. Perquè tot i que el papa i jo ho intentem fer el millor que podem potser que ens equivoquem i llavors necessitem ajut. Hi ha moltes persones al llarg del camí que ens ofereixen aquest cop de mà.
- Clar, els metges.
- Si, els podríem anomenar així: els metges de l'educació. Són els mestres, els psicòlegs, els pedagogs, els monitors, fins i tot la senyora que s'encarrega d'obrir l'escola al matí i us saluda amb un somriure. Tots plegats formen part d'aquesta família que ens ofereix el seu consell i el seu recolzament. Però no sempre volem escoltar-los els papàs i això fa que el camí sigui molt muntanya amunt. Malgrat tot hi ha un munt de coses boniques.
- Si, com els aniversaris, he vist un *pastís*.
- I és clar i una *corona*, perquè cada vegada que fas un any créixes una mica més i que tu et facis gran i aprenguis a ser una bona persona és l'alegria més gran que podem tenir els papàs. I que facis amics. Has vist que també hi ha *dues mans*? Això vol dir que hem d'ajudar i deixar que ens ajudin. I t'has fixat que són de diferents colors? Perquè al mon hi ha gent de tota mena i diversos països i tots hem d'aprendre alguna cosa de la resta. Has vist que hi ha una *bola del mon*?

- Si, però també hi ha una *ma sola*.
- Bé, és que és molt important que facis coses per tu mateixa. Que aprenguis a ser autònoma, que creixis pensant que tot allò que vols ho pots aconseguir amb esforç. Però dígue'm, que més hi veus?
- Veig coses del cole: *un llibre, un llapis... una bata*.
- Un llibre!!! hi ha tantes coses en els llibres, histories fantàstiques, fotos de llocs on no hem estat...
- Receptes de cuina, al cole fem receptes de cuina i llegim el diari.
- És clar, perquè és molt maco aprendre de tot el que ens ofereixen els llibres i es bo saber que hi ha un llibre per a cada cosa i que des de petits sabeu com els podeu utilitzar. I... també havies vist un llapis. Veuràs, el llapis és una eina que em deixa veure tot allò que penses quan escrius i quan dibuixes. De vegades és més fàcil dibuixar una cosa que explicar-la, oi?
- I la bata?
- Oh, la bata. Quina mandra cordar els botons, penjar-la, despenjar-la... però la bata ens és molt útil perquè fa que tots i totes sigueu exactament iguals però alhora diferents.
- Què?
- Sovint teniu ganes de ser els més macos, els més llestos, els que més correu... però amb la bata tots sou nens i nenes que aneu a aprendre, tots iguals i alhora cadascú continua sent especial, perquè es bo pensar de diferent manera als altres, i es bo compartir-ho. Mira, jo m'he adonat que hi ha coses de matemàtiques: hi ha nombres, *un 1 i un dos*. I també una mena de creu *amb una X i una Y, un triangle, un rectangle, unes construccions*.
- I de música!!! Hi ha una *clau de sol, una nota...*
- Aaa la música. Només amb música se us podria ensenyar tot: amb les cançons, amb els instruments, amb les danses i els ritmes.
- Ara veig un *ordinador* al costat d'una *escala*. Per què rius?
- Perquè això de les noves tecnologies se'ns fa una mica muntanya amunt a molts, i a molts mestres també però segur que s'esforcen tant com poden. Mira!!! no podem oblidar les lletres, les has trobat?
- Si, veig una *M* de mama i una *A* d'Anna i també una pissarra. I també veig una *titella*, un *gronxador* i *el rellotge*, que vol dir que s'ha acabat el pati.
- Això, o pot ser que ens recordi que hem d'aprofitar cada minut que passa. També hi ha coses relacionades amb la natura: *una flor, un arbre, un ocell*. Tot plegat són raons per voler saber més i gaudir del que ens envolta, aprenent a cuidar-lo, perquè algun dia haureu crescut com els arbres, sereu tan macos com les flors i volareu com els ocells... Aaah! i als vostres mestres els semblarà que la vostra estada a l'escola ha estat màgica com aquest *barret blau*. I de grans podreu ser capaços del que vulgueu: d'arribar als *estels*, com aquest, de pintar quadres meravellosos amb una *paleta* com aquesta, de construir *cases i edificis*, com aquests.
- Sembla molt fàcil, tal com tu ho expliques.

- Doncs no té perquè ser difícil, només has de seguir les *fletxes* del camí, com aquesta i seràs capaç d'arribar molt alt com si anessis enganxada amb un *globus*. Però no deixis que això t'amoïni perquè sempre tindràs alguna bona pensada i s'encendrà la teva *bombeta*.
- Quantes coses saps, mama!!! però encara no m'has dit que volen dir la grua i el cor.
- A veure, pensem. La grua serveix per portar coses molt pesades d'un lloc a un altre, coses que sembla que són impossibles de moure. Doncs, quan aprenem sempre hi ha algun moment on se'ns travessa alguna cosa, allò que pensem que mai podrem assimilar. Amb la *grua* arriba l'ajut d'algú que ho fa possible. I el *cor*, fill meu... el cor ets tu: la raó d'estar al teu costat, l'amor que et tinc i que és el motoret que tot ho fa possible. Educar és estimar.

Signa: La caputxeta vermella